

Oponentský posudek J. Tůmy na diplomovou práci Ondřeje Valenty

Ondřej Valenta napsal písemnou práci Přehled dějin chrámové hudby na Vyšehradě. V tamním kostele sv. Petra a Pavla se totiž nedávno stal ředitelem kůru a varhaníkem. Není divu, že bohatá historie jeho současného působiště jej velmi zajímá. Po stručném přehledu o dějinách významného místa, o architektuře kostela apod. pojednává práce o zde působících varhanicích, o varhanách, které se zde vyskytovaly a vyskytují, dále o archivu, který dokládá šíři zde prováděné hudby v dobách dřívějších i po ceciliánské reformě chrámové hudby. Vše je přehledné a srozumitelné, text není výtažkem z nějakých cizích obsažných publikací, naopak je sumou dílčích vědomostí získaných na mnoha různých místech literatury, jaká se k tématu vztahuje, zároveň je ona suma doplněna vlastními Valentovými dílčími postřehy, to když třeba hodnotí vybavení a charakter varhan bratří Paštiků, a sympaticky syntetickým uvažováním o nejrůznějších souvislostech. Ondřej Valenta má dostatek zkušeností s vyšehradským nástrojem, býval bych se ještě rád dočetl, jak hodnotí zmíněnou elektrifikaci varhan z počátku devadesátých let minulého století krnovskou firmou Rieger. Mnozí odborníci se totiž vůči dnes tak častému přestavování pneumatické traktury na elektrickou velmi ostře vymezují, jiným patrně tyto přestavby nejsou nijak proti mysli. Jsem totiž zvědav, jak se k danému problému budou stavět generace přicházející po nás. Na konkrétních lidech totiž bude záležet, zda se od dané praxe v budoucnu upustí, či zda dokonce nebude docházet k obnovování původních systémů traktur, byť měly jistě i své podstatné nevýhody. Za pěknou práci navrhuji hodnocení A.

V Praze 17. 5. 2019

Jaroslav Tůma